

Asjad laabuvad

Aasta on 2025. Olen ikka Eestis oma kodulinnas. Kodulinn on väike ja asub looduse lähedal ja ma näen korraka nii maju, inimesi, tehnoloogiat kui ka loodust. Olen õues päikese käes ja vaatan oma kodulinna. Tagataustal natukene automürinat on, aga muidu on kõik vaikne ja rahulik. Inimesed ikka jalutavad ümberringi, autod sõidavad kaugemal, aga pühapäeva õhtul on linn mõnus ja vaikne. Õnneks on õues soe ka ning ei pea kartma, et külm hakkab. Kui ma mõtlen viimasele viiele aastale, siis pean nentima, et kahjuks või õnneks on muutunud väga vähe. Elu on läinud edasi ja viie aastaga on olukord läinud tagasi selliseks, nagu seda enne koroonakriisi mäletasime. Või vähemalt on olukord väga sarnane sellega, mida mäletame. Näiteks ei kannu inimesed enam maske. Maskid on mõeldud ikkagi meditsiinitöötajatele kandmiseks. Ja kuna inimesed maske kokku ei osta, siis ei ole meditsiinisüsteemis maskidest puudust enam olnud. Kes tahab, õmbleb omale ise maski ja kannab seda, kui on haige ja peab kodust väljuma. Aga kes on haige, jääb koju ja terveneb. Autokontserte tehti umbes aasta, siis aga sai tagasi pöörduda tavaliste kontsertide juurde. Kuulajaid on muidugi vähem, aga inimesed tahavad kuulata muusikat vabas õhus või siseruumides. Mulle meeldib, et nüüd saan jälle käia ja kuulata häid eesti bände, sest igatsesin seda eriolukorra ajal väga. Elav muusika on ikka teine asi. Tunnen end hästi ja arvan, et inimesed ümberringi tunnevad end hästi. Inimesed on jätkuvalt inimesed – räägivad üksteisega, kui mingi probleem on ja ei kakle. Ikka üritatakse üksteisega hästi läbi saada. Ka rahvusvaheliselt on erinevates sfäärides koostöö. Näiteks teaduses – teadust kasutati koroonat selgitamisel ja nüüd tehakse teaduses koostööd rahvusvaheliselt. Teadmisi jagatakse, ei süüdistata, et keegi hoiab infot salajas. Minu elu on läinud edasi nii nagu ikka. Käin tööle. Mõni päev on raskem, mõni päev on kergem. Kui minu elus on mõni tagasilöökk, siis võtan korraks aja maha ja mõtlen, mis edasi. Kaalun asjad läbi, mõtlen asjad läbi, tegutsen. Kui ei taha, ei tegutse. Üldiselt ikka tegutsen ja kui jään haigeks, siis olen kodus ja ei käi linnas ringi. Sõnum olevikku on mul selline: Asjad laabuvad. Võtke asju mõistusega ja rahulikult. Aga kui on vaja, tegutsege ja ärge vinguge, et asjad ei muutu paremaks.